

امروز برای ایجاد هیجان در خانه غذایی متفاوت درست کنیم. غذایی که با ذائقه همه اعضای خانواده جور در بیایدو البته هزینه زیادی هم نداشته باشد. شاید ایده در ست کردن یک سالاد با انواع سبزیجات بد نباشد!

پیشنهاد امروز

از عالم مجازی



چگونه در زندگی مشترک هیجان ایجاد کنیم؟

درج مطالب کانال های تلگرام در این ستون به معنای تأیید تمامی محتوای کانال نیست و تنها مطالب مندرج در این ستون تأیید می شود. کانال تلگرامی «روانشناسی راهبردی»این مطلب را برای اعضای خود منتشر کرده است.

۵- روز تولد شوهرتان به جای این که مستقیم کادویش را تقدیم کنید، هدیه را در جایی پنهان کنید و بعد روی تعدادی از برگه های کوچک فلش بزنید و او را به سمت جایی که هدیه را در آنجا قرار داده اید، هدایت کنید.
۶- بدون هیچ مناسبتی و وقتی که در محل کار است به او رنگ بزنید و بگویید دلتان برایش تنگ شده!
۷- بپرسید چه غذایی دوست دارد تا برایش بپزید.
۸- به او بگویید که از این که او را دارید چقدر خوشحالید و عاشقانه دوستش دارید.
۹- همیشه در برابر او خدا را شاکر باشید که همسری هم چون او برایتان مقدر کرده است.
۱۰- نیازی نیست برای جشن تولدش کیک بزرگ و گران قیمت بخرید. این که خودتان کیک تولدش را درست کنید لذت بخش تر خواهد بود.
۱۱- برایش گل بخرید! این کار ساده تأثیر فوق العاده ای بر روحیه اش خواهد گذاشت.
۱۲- ظاهر آراسته ای داشته باشید.
۱۳- تلاش کنید برای بیشتر وعده های غذایی که با هم هستید یک سورپرایز داشته باشید.

یکنواختی و نبود تنوع در زندگی مشترک، یکی از عوامل مهم در ایجاد دلسردی و دوری روحی زن و مرد از همدیگر است.
۱- خصوصیات فردی همسر خود را شناسایی کنید. این که از چه رنگی خوشش می آید؟ چه غذاهایی را دوست دارد؟ به چه تفریحاتی علاقه مند است؟ چه نوع فیلم هایی را می پسندد؟ چه گلی را دوست دارد؟ و چیزهایی از این قبیل...
۲- اگر قرار است فهرست خریدی را به همسرتان بدهید به جای نوشتن اقلام مورد نظر روی یک ورق پار، از یک ورق زیبا و ترجیحا رنگی استفاده کنید. در ابتدا یک جمله محبت آمیز بنویسید و آخر فهرست هم عبارت «دوست دارم» را فراموش نکنید.
۳- ورق های کوچک رنگ و وارنگی که این روزها در بازار فراوان شده است، خیلی مناسب هیجان بخشی به زندگی شماست! هر بار یک نامه کوتاه در حد چند جمله روی یکی از آن ورق ها بنویسید و در جایی از خانه که در معرض دید همسران است، بچسبانید.
۴- هر چند وقت یک بار یک نامه بنویسید و آن را در جیب یکی از لباس های همسران پنهان کنید. وقتی آن را پیدا کند و بخواند قطعاً شگفت زده خواهد شد.

روزهای نخستین از دواجتان و خاطرات زمان آشنایی تان را به یادآورید و برای یکدیگر بازگو کنید.

۸- پیشداوری نکنید

به جای جست وجو در اعمال و رفتار همسرتان و پیشداوری کردن، سعی کنید مستقیماً از خود او سوال کنید. گفت و گوی مستقیم و بدون کنایه یا پیچیده و در لفافه با همسر شک و تردید را از بین می برد و مشکل آسان تر حل می شود.

۹- اشتباه های یکدیگر را به رخ هم نکشید

به رخ کشیدن و منت گذاشتن پایه های زندگی مشترک را است می کند، از این کار در هر زمینه ای به شدت پرهیز کنید.

۱۰- سفره دلتان را پیش غریبه ها باز نکنید

اگر خطایی از همسر خود دیدید، زود از کوره در نروید. سفره دلتان را نزد هر کسی، خصوصاً نزد دیدر و مادرتان، باز نکنید زیرا این کار سبب سرافکندگی همسرتان می شود و امکان آشتی را بسیار ضعیف می کند. زمانی که رابطه شما با همسرتان تیره شده، آرامش خود را حفظ کنید، متین و خونسرد باشید، وگرنه رفتار تان غیر منطقی می شود و ممکن است دست به کاری بزنید یا حرفی بگویید که سبب پشیمانی شود.

۱۵- به همسر تان احترام بگذارید

احساساتش را درک کنید. منظور از درک احساسات آن است که همسر خود را آن طور که هست بشناسید (از نظر خصوصیات اخلاقی، عقلانی، ایمانی، ایده ها، آرزو ها، احساسات و عواطف...). احترام گذاشتن به همسر عبارت است از پذیرش وی آن طور که گاهی شکاک بودن افراطی بر موط احساسات و عواطف...). احترام گذاشتن به همسر عبارت است از پذیرش وی آن طور که هست و ارزش گذاشتن به شخصیت و کمالات او که مظاهر آن در گفتار و کردار و فرهنگ های مختلف متفاوت است.

همسر م به من شک دارد

دختری ۲۱ساله هستم. یک سال از زندگی مشترکمان می گذرد و همسر یک سال از من بزرگ تر است. او خیلی شکاک است و در این مدت نتوانسته ام در اخلاقت تغییری ایجاد کنم چندین بار در این باره با او صحبت کردم اما هر بار می گوید حوصله ندارم دیگر نمی دلم چه کار کنم. او را خیلی دوست دارم اما نسبت به من شکاک است و نمی گذارد به تنهایی بیرون بروم و...

وضعیت دشواری ربه روهستید و حتماً باید با یک متخصص مشورت کنید؛ اما در باره خود شما دوست عزیز، لازم است بدانید که در این گونه موارد معمولاً اطمینان بخشی و اعتماد سازی از جانب شما، تغییر چندان در رفتار همسر تان ایجاد نخواهد کرد، بنابراین باید تلاش کنید ضمن اعتقاد به حقوق خود، راه هایی برای ابراز مناسب تر خواسته هایتان بیاموزید. توصیه می شود کتاب های خودیاری در زمینه مهارت جرات مندی و فنون مذاکره را مطالعه کنید.

نظر می رسد که باید این مسئله را جدی بگیرید و حتماً به متخصص مراجعه کنید؛ زیرا این موضوع می تواند آثار مخربی بر رابطه شما داشته باشد. گاهی اوقات نیز سختگیری و شک به همسر می تواند یک ویژگی شخصیتی باشد که در زمینه های دیگر و سایر ارتباطات فرد هم دیده می شود؛ برای مثال اگر همسر شما نگران بدخواهی همکاران یا آسیب دیدن از جانب سایرین نیز است، احتمالاً دارای چنین شخصیتی است. اگر مورد اخیر وجود دارد توجه داشته باشید که با

باسلام. دوست عزیز به نظر می رسد همسر شما دچار نوعی وسواس فکری است که برای بهبود آن لازم است حتماً به روانشناس بالینی مراجعه کنید. البته گاهی شکاک بودن افراطی بر موط به مسائل فرهنگی است و با گذشت زمان کمی بهبود می یابد و بیشتر در اوایل از دواج دیده می شود؛ اما با توجه به گفته شما گویا گذشت زمان تأثیر چندانی روی رفتار همسر تان نداشته است بنابراین حدس ما در باره وسواس فکری قوی تر می شود. در این صورت به



نجمه طهماسبی دانشجوی دکتری روانشناسی بالینی در استسینو روان پزشکی



حرف همدیگر را نمی فهمیم

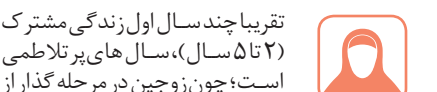


پسری ۲۵ ساله هستم. سه سال است که با دختر عموم ازدواج کرده ام. همه به ازدواج مان راضی بودند. در این مدت همیشه با هم بحث و دعوا داریم. حتی یکی از بحث هایمان به دلیل دخالت خانواده ها به ۹ ماه جدایی انجامید و تا طلاق پیش رفت؛ متأسفانه حرف همدیگر را نمی فهمیم. همسر بیشتر به مسائل جزئی اهمیت می دهد و حس می کنم خواسته های حتی کوچک من برایش مهم نیست. به نظر شما چه کار کنم؟

گرایانه شمارد زندگی است.

تفاهم کسب کردنی و ساختنی است

بعد از ازدواج دوره ای وجود دارد که زوجین بیشتر از همدیگر انتقاد می کنند؛ زیرا از زوجین با عادت ها و رفتار های همسر شان بیشتر مواجه می شوند که در برخی موارد هم برای فرد پذیرفتنی نیست. اشاره کردید که حرف یکدیگر را نمی فهمید، این مسئله نیازمند تلاش برای رسیدن به فهم و درکی مشترک در باب موضوعات مختلف است؛ زیرا حتی زوجین موفق هم در همه موضوعات با یکدیگر تفاهم ندارند؛ تفاهم کسب کردنی و ساختنی است. چگونه؟ در هر موضوعی ابتدا نظر تان را به همراه ادله بیان کنید و سپس به جمع بندی مشترک برسید که لازم است ترکیبی از هر دو نظر باشد. نخستین تمرین فهم مشترک تان را به موضوع فهرست کردن قوانینی برای جلوگیری از آسیب بیشتر به رابطه تان اختصاص دهید؛ برای مثال آنچه مربوط به ناخوشی های این مدت بوده را کنار بگذاریم و تحت هیچ شرایطی مرور شان نکنیم یا این که هر موضوعی باید با هم مشورت کنیم و خود را متعهد بدان ها بدانیم حتی اگر طرف مقابل گاهی قوانین را فراموش کرد.



فاطمه شبیک روانشناس عمومی از دانشگاه تربیت مدرس

پیامک های شما

برای آن که مشاوران و روان‌شناسان بتوانند پاسخ‌های مؤثرتری به سوالات و پیامک‌های شما بدهند، نیاز به اطلاعات بیشتری داریم؛ بنابراین همراه با درج سوالات خود «سن، میزان تحصیلات، شغل، سطح اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی خود و خانواده» (همین اطلاعات را درباره فرد مقابل خود) بنویسید؛ لطفاً ابتدای پیامک خود کلمه «مشاوره» را بنویسید.

@zendegiisalam ۲۰۰۹۹۹

*** ۲** سال است عقد کرده ایم. شوهرم اخلاق های زنده دار دو این موضوع خیلی آزار می دهد. از شما راهنمایی می خواهم.

*** پسری ۱۴** ساله و خیلی عصبی هستم. خانواده ام هم همین را می گویند. کمک کنید.

*** همسر من** با اخلاق، افکار و اعمال خودش در ۲۵ سال زندگی مشترکمان مرابه نابودی کشاند. دچار وسواس شدید است. به شدت خودخواه و بسیار فحاش و بد اخلاق است. فقط به خاطر خدا و دو فرزندم زندگی می کنم.

*** دختری ۱۵** ساله هستم با سطح مالی متوسط. یک سال است که به پسر عموی ۱۸ ساله ام علاقه مند شده ام. هر کاری می کنم در دید او خوب باشم ولی احساس می کنم او به من توجه ندارد. نمی دانم چه کار کنم او به من توجه کند و مرا دوست داشته باشد. خواهش می کنم کمک کنید.

دوست عزیز! شما که آن قدر خردمند هستید که برای مشکلاتان مشورت می کنید حتماً می دانید که در سن و سالی که در آن به سر می برید برخی احساسات و تغییرات خلقی بر شما غلبه دارد که اجازه نمی دهد بتوانید عاقلانه و به لگانه به موضوعات نگاه کنید و تصمیم بگیرید. هیجانات بر احساسات سایه می اندازد و کار تان را سخت می کند. از سوی دیگر شما می دانید که برای ازدواج باید به شرایط و ویژگی هایی برسید که معمولاً در این سنین فراهم نمی شود. از این مسائل که بگذریم (که البته توصیه می کنیم از طریق سایت روز نامه به آرشيو مطالب صفحه مر اجهه کنید و مطالب مفصل تری در این باره بخوانید) این که شما تلاش کنید رفتار و ویژگی هایی داشته باشید که پسری از شما خوشش بیاید، برایتان چه معنایی دارد؟ فکر نمی کنید کسی که شما را دوست دارد باید به خاطر خودتان و همان گونه که هستید دوست تان داشته باشد نه به دلیل ویژگی هایی که ظاهر سازی است. تلاش کردن برای این که کسی از ما خوشش بیاید فریب دهن خود و طرف مقابل است، همیشه خودتان با باشید تا هر کسی به شما علاقه پیدا کرد به خود واقعی تان علاقه داشته باشد. آیا به نظر تان این بهتر نیست؟

